

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **V. O.**, , proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2005, č. j. 65 Az 128/2005 – 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 11. 2005, č. j. 65 Az 128/2005 – 33, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2005, č. j. OAM-665/VL-10-05-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a JUDr. Ivo Adámkovi, advokátovi, přiznal odměnu za právní zastoupení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalovaný současně vyslovil, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 9. 2005, č. j. 65 Az 128/2005 – 27, byl ustanoven zástupcem stěžovatele pro řízení o žalobě JUDr. Ivo Adámek, advokát.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 první věta s. ř. s. má-li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2005, č. j. 65 Az 128/2005 – 33, byl zástupci stěžovatele doručen dne 4. 1. 2006, což zástupce stěžovatele potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu. Stěžovatel si napadený rozsudek osobně převzal dne 8. 2. 2006.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu ustanovil-li soud žalobci, jehož pobyt nebyl znám, opatrovníka (§ 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.) a jemu doručil rozsudek, počíná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) běžet ode dne doručení rozsudku opatrovníkovi. Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je právně bezvýznamné, že žalobce si později (po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti) rozsudek u soudu sám vyzvedl. Kasační stížnost, která byla podána ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy si žalobce rozsudek u soudu sám vyzvedl, je třeba odmítnout jako opožděnou (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2004, č. j. 3 Azs 130/2004 – 33, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 322/2004).

Citovanou judikaturu lze analogicky použít i na posuzovaný případ, kdy krajský soud ustanovil stěžovateli zástupce z řad advokátů pro řízení o žalobě a tomuto zástupci následně též doručil napadený rozsudek. Datum doručení rozsudku přímo stěžovateli je právně bezvýznamné, pro počátek lhůty pro podání kasační stížnosti je rozhodující den doručení napadeného rozsudku zástupci stěžovatele, tj. středa dne 4. 1. 2006.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo zástupci stěžovatele doručeno ve středu dne 4. 1. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 5. 1. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 18. 1. 2006 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 18. 1. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele

poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána u Krajského soudu v Ostravě až dne 10. 2. 2006, tedy opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2005, č. j. 65 Az 128/2005 – 33, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatele, ani vadami kasační stížnosti a stěžovatel nebyl vyzván k odstranění těchto nedostatků.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu